

Endelig blev det vedtaget at ændre Bestemmelsen i § 11 om, at Dyrtidstillæget skulde regnes fra 1. Oktober, til, at det skal regnes fra 1. August. Naar man havde foreslaaet den 1. Oktober, var det mest af praktiske Grunde, fordi der saa begynder et nyt Kvartal, og man følte sig forvisset om, at de paagældende vilde føle sig tilfredse med denne Affattelse. Imidlertid ønskede man i det andet Tings Udvalg, at Bestemmelsen om Dyrtidstillæget skulde træde i Kraft fra den 1. August, da de paagældende i øvrigt kommer ind under de nye Bestemmelser fra den Dag. Heller ikke herimod har jeg haft noget at indvende, det er jo en Vinding for det vedkommende Lærerpersonale. Ogsaa denne Ændring skal jeg derfor anbefale til det høje Ting, ligesom jeg skal anbefale Lovforslaget i det hele til velvillig og hurtig Fremme.

Kragh: I § 5 i Lov af 20. Marts 1918 angaaende Ordningen af den højere Undervisning i København, Frederiksberg og Gentofte findes der den Bestemmelse, at forskellige Forhold Skolernes Personale vedrørende henvises til Afgørelse ved senere Lov. Det er altsaa det, der sker her med Hensyn til Ansættelsesforholdene og Anciennetetsforholdene for det Personale, der arbejder ved disse Skoler. Hensigten med en Ordning paa dette Omraade maa være den at komme bort fra de personelle Forhold, der hidtil har eksisteret her i København, det mere løse Forhold til Skolen og Arbejdet der, som har været ikke ualmindeligt, selv om det har været aftagende i de senere Aar, og komme over til lignende Forhold som dem, man i en Menneskealder igennem har kendt ved de gamle Stats-skoler, saaledes at Lærergerningen ved den højere Skole ogsaa i disse tre Kommuner bliver en Livsgerning for dens Udøvere, og at disse som almindelig gældende Regel har hele deres Virksomhed ved denne Skoleart og ikke beskæftiges ved andre Skoleformer eller Virksomhed, som ligger ganske udenfor Skolens Omraade. Jeg erkender gerne, at dette Maal er naaet paa heldig Maade ved de fleste af de Bestemmelser, der foreslaas her. Det Ønske, jeg her har gjort mig til Talsmand for: at fæstne Forholdet, hvad Personalet angaar ved Skolerne, har fundet Udtryk i § 4, 1ste Stykke, sidste Punktum, hvor det hedder, at det kun skal være „undtagelsesvis foreløbig“, at en Lærer og Lærerinde kan nøjes med et væsentlig mindre ugentligt Timetal end de 27, som kræves af de frem-

tidig ved Skolen fast ansatte Lærere og Lærerinder. Og netop ved dette Udtryk „undtagelsesvis foreløbig“ er det givet til Kende, at man fra Administrationens Side skal bestræbe sig for snarest muligt at komme over til saadanne faste Former, medens det samtidig selvfølgelig erkendes, at i en Overgangstid som den, vi staar overfor, maa der vises Hensyn i saa vid Udstrækning, som Skolens Tarv nogenlunde gør det rimeligt.

Jeg kan da ogsaa billige, at der i §§ 5, 6 og 7 tages saadanne Hensyn derved, at man aabner Mulighed for senere fast Ansættelse med Bevarelse af Anciennetet for saadanne Lærere og Lærerinder, som det ikke nu ved Skolernes Overtagelse lykkes at ansætte fast. Men saa vidt jeg forstaar Bestemmelserne i disse Paragraffer, navnlig i § 6, er det Mening at stille Lærere, som har haft en Del af deres Undervisning i Skolens Overklasser og Resten i Underklasserne — som nu efterhaanden vil falde bort —, lige med saadanne Lærere, som har haft nogle Timers Undervisning i Skolens Overklasser, men i øvrigt har haft deres Virksomhed paa helt andre Arbejdsfelter. Det forekommer mig nu ikke ganske rigtigt at gaa frem paa denne Maade, thi Følgen deraf vil jo blive den, at en Mand eller Kvinde, der f. Eks. underviser 12 Timer ugentlig i Mellemskole- eller Gymnasieklasser, men i øvrigt har ofret sin Hovedarbejdskraft paa helt anden Virksomhed, og som gennem Aarene bliver udslidt i denne anden Virksomhed, men beholder sine Timer ved Skolen, saafremt de kan bevares til 1. August 1928, derefter — saa vidt jeg kan se — vil kunne faa fast Ansættelse i de overtagne Skoler med fuld Anciennetet lige saa godt som den Lærer eller Lærerinde, hvis Virksomhed udenfor Mellemskolen og Gymnasiet har ligget i Underskolen, og som derfor i langt højere Grad end hin maa siges at have gjort Skolevirksomhed til et Livserhverv. Men jeg skal paa den anden Side erkende, at det kan være forbundet med ikke faa Vanskeligheder at drage et Skel her, saa det kan maaske ikke gøres paa anden Maade. Jeg har villet henlede Opmærksomheden paa dette Forhold for eventuelt at erfare den højtærede Ministers Stilling dertil.

Det forekommer mig endvidere, at Bestemmelsen i § 7 i givet Tilfælde vil kunne forvolde Vanskeligheder, idet der der siges, at Lærere og Lærerinder, der har mindst 12 Timers ugentlig Undervisning ved de af Staten overtagne Skolers Overklasser og deres øvrige Undervisning i det væsentlige